

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Consulens, & aucilians. nu. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

liberandum à restitutione, quia (ajunt) ipse non fuit causa moralis ejusmodi damni, sed tota causa fuerunt latrones: ex quo, & ex principijs paulo superius allatis sequitur, nec esse irregularem.

c *Comitol. apud Dian. mox cit. d. Re-dr. quem sequitur citatq. Diana p. 5. tr. 4. ref. 63.*

4. Ad idem videtur propendere de Lugo: e Si scias, inquit, Petrum quærere inimicum, ad occidendum eum, & aperias illi, ubi sit, testificaris plane verum; sciens tamen Petrum illa notitia abusurum ad homicidium, ex sua malitia, non eris vere liber à peccato injustitiæ, sed particeps homicidij, saltem si nulla cogente necessitate cooperatus es. Notas illud? (nulla cogente necessitate) ergo ea cogente, ut certe est in casu proposito, liber ab injustitia esse videris.

e *De Lug. t. 2. de just. d. sec. 2. nu. 27. 41.*

5. Quartus casus. Petrus detexit quemdam grassatorem latere in quodam antro, & Paulus videns latronem, clamavit, hic est latro; uterque, ut grassator & latro comprehenderentur: suntne irregulares, secuta ejus morte? Respondeo, Bon. f. Avila, g. alijque docent esse; Turrianus, h. & Diana i. negant, nisi quando sic manifestantes essent accusatores vel testes necessarij ad cognitionem causæ, vel hoc facerent, ut ministri justitiæ. Illos adi; hæc enim pertinent ad tractationem de censuris; nec omittatur Layman, l. hæc & similia breviter complectens.

f *Bon. de irreg. d. 1. q. 4. p. 1. n. 18.*

g *Avila alijq. apud eundem. h. Turrianus apud Dian. mox cit. i. Diana p. 2. tr. 5. ref. 30. 1. Laym. li. 3. sec. 5. p. 3. c. 7.*

§. V.

Ex iisdem sparsim dictis colligitur, quid sentiendum sit de cooperantibus cum homicida.

1. **H**I sunt consulentes, auxiliantes, mandantes, ratum habentes, non prohibentes homicidium. De quibus a hic breviter; aliquantulo enim fufius dicemus, cum agemus de restitutione, lib. 8. tr. 4. cap. 2. per totum.

a *l. Lay. lib. 3. sec. 5. tr. 3. p. 3. c. 4. nu. 5.*

Consulens & auxilians.

2. Qui maligno consilio vel auxilio, permovit hominem ad necem sibi, vel alteri inferendam, vere ac proprie homicida est, si eventus sequatur. Quod si ille aliquod, sed non determinatum propositum ante conceperat, quod maligno consilio, vel auxilio tuo magis confirmasti, mitius quidem puniendus eris, sed irregularitatem non effugies. Si sit dubium, an permoveris, supra c. diximus; si ille omnino determinatus erat occidere, mox n. 5. & omnino infra lib. 8. tr. 4. c. 2. §. 2. n. 6.

b *Idem ib. v. id explicatius. inf. lib. 8. tr. 4. c. 2. §. 2. nu. 6. c. sup. l. 1. c. 3. §. 7. vers. damnum sequutum, a num. 2.*

Man-